

מח:

עין משפט
נר מצוה

א | מ"י פ"י מהל' תמידין
הלכה ו':
נב | ב מ"י ש' הלכה ח':
ס | ג מ"י ש' הל' ט':
סא | ד מ"י ש' הל' י':
ה | מ"י פ"י מהל' חסידים
מונה הל' י':
סב | ו מ"י פ"י מהל'
מעשה הקדמות
הלכה יא':

רבינו חננאל

פי | אומנז די מילי
המים שאחט שראבן
בשמתה חזק יהיו מן
המציין. עלת שנינו קי
השילוח. תנא אוממי
מנעין. עבארי המיד של
חזר. מבעב באחר של
על גליו ורומולו דל העט
באחרוניו. עלה לעבט
ופנה לשלמולו. דל
העליון למובח עורין
דרין יוס מקסיון וירין
(על העקב) (דרין שסאל)
חזן חן | דברים שיעליון
דרין שסאל וחוריון על
העקב. ואלו חן יוס
הדין. ורין. עולה העת
שרבם במרחה. יוס
הדין של תאעשנ
עולה העת של תמות
כעש. אחד מעבר אחר
שניו שירו העת מלן
פאתו. יוס ספל אר
(ליחולו) עבה שמציא
הרכה. והאחד רק מציא
עט. שפס. ופארינין לוא
מתי | הוהיה ארז דימא
מלוג המיה ארז מנסך
חל | כעשה. ומצאה המיה
המסבכין בל אחד. ורין
לוגין. דל אשכנן
ביסין חיל פחות מתי
השכב ורהא | לוגין
שאמר רוביצינה ארז
לכשן | דהדין בן יוס
דין רבין | לוגין חורב

במין חושמין דקין. פירש בקונ' :
בחוטמא והכנס מערה (ה) מים
דרכ החוטמין ע"ג המוצא ובמוצה היה
לשימין ע"ג מוצא שהיו חלולין מים ועמ'
כל אלוה העיני שמחוטס על המפלים
מקלה על גג המוצא ומשס לנקב
המוצה ומשס לשימין דלמא הוא
דמנקב הספלים יורדין לשימין כמין
שני נקבי החוטס ולא שהיה בולט
מני חוטס כי הריה דתמן במוצא
מדות (פ"ג מ"ז) גבי דמא דנקבן
מערבית דרומית היו שני נקבים כמין
שני חוטמין דקין שהדמים יומין על
יסוד מערבית ועל יסוד דרומית
ויורדין בזה ומתעבדים בלמה ושמא
כמין בלית חוטס היה עשוי על הנקב
שלא יפול עליו דבר לסתמו :

אחד מ

בקונטרס אחד מן הנקיים
משובה משמע שרובה לומר שהיה
הנקב רחב וגדול זה מהו ולמה משובה
משמע ששילי הספל היו עבדים וממין
כך אין המשקה ממחר ללאת:
שורדיין והמים מנאין פסולין צבאי
מובח. שמה שזה מזה מן
נחש והאדם שורב אתם ונמלא
שאינו מנאין מים כשישור שריר האדם
משלים לשעורן כך פירש בקונטרס
ויפאן פירוש זה למאי דסלקא דעמי
משקרא בגמרא דפרך (לקמן ג.)
ונעבריהו כמאננת אבל לפי המקנהא
מפרשין משום הקריבוהו נא לפתחין:
מנא הג"מ. דחוקשין ומרעין
כשאית מים של סימן כך פ' הקונטר'
ועוד יש לפרש דמנאן דמי השילוח צבי
ומפרש מדכתיב ממעיני השילוח:
של

אחד נקב אחד נקב ונקב אחד
בפי הספלים והנכרים מקלחין
נקב שבו המים והיין יורדין
והקין וזו תימה גדולה מנין לו

כמין שני חוטמין דקין ⁽⁶⁾ (ואחד) מעובה ואחד דק כדי שיהו שניהם כלין בבת אחת מערכו של מים מזרחו של יין אעירה של מים לתוך של יין ושל יין לתוך של מים יצא ¹⁰ יורה ואמר בלוג היה מנסך כל שמונה ¹¹ ולמנסך ואמר לו הגבה ירך שפעם אחד נסך אחד על גבי רגליו ורגמזוהו כל העם באתרוגיהן יכמעשהו בחול כך מעשהו בשבת אלא שהיה ממלא מערב שבת חבית של זהב שאינה מקודשת מן השילוח ומניחה בלשכה ינשפכה נתגלתה היה ממלא מן הכיור השהין והמים מגולין פסולין לגבי מזבח: **גמ'** מנא ה"מ אמר רב עינא דאמר קרא וישאבתם מים בששון וגו' הנהו תרי מיני חד שמיה ששון וחד שמיה שמחה א"ל ששון לשמחה אנא עדיפנא מינך דכתיב :ששון ושמחה ישגו וגו' א"ל שמחה לששון אנא עדיפנא מינך דכתיב ישמחה וששון ליהודים א"ל ששון לשמחה חד יומא שבקוך ושיויך פרוונקא דכתיב יכי בשמחה תצאו א"ל שמחה לששון חד יומא שבקוך ומלו כך מיא דכתיב ושאבתם מים בששון א"ל ההוא מינא דשמיה ששון לר' אבהו עתידיתו דתמלו לי מים לעלמא דאתי דכתיב ושאבתם מים בששון א"ל אי הוה כתיב לששון כדקאמרת השתא דכתיב בששון משכייה דההוא גברא משיגין ליה גורא ומליגין ביה מיא: עלה בכבש ופנה לשמאלו כו':

ומקיפין ויורדין דרך שמאל^א חוץ מן העולה לשלש
דרך שמאל וחוזרין על העקב ואלו הן ניסוך המים ונ
כשרכתה במזרח: אלא שהיו משחורין: כשלמא דיי
משחור כיון דאמר מר עירא של מים לתוך של
מים יצא של מים אתי לאשחורי: ומנוקבים כ
לימא מתניתין ר' יהודה היא ולא רבנן דתנן רבי
מנסך כל שמונה דאי רבנן כי הרדי יניחו אפי' תי
מיא קליש הכי נמי מסתברא דאי רבי יהודה
דתניא רבי יהודה אומר שני "קשוואות היו שם אחד
יין של יין פיה רחב של מים פיה קצר כדי שיהיו ע
ש"מ: מערבו של מים: ת"ד "מעשה בצדוקי אחד
ורגמוהו כל העם באתרוגיהן^ב ואותו היום נפגמה קרן
מלח וסתמורו לא מפני שהוכשר לעבודה אלא מפני

דף סד:) ומעלותו פטו קדים (יחזקאל מג) כשחלו בו חסני
עקבו אלף מחקי קציו למזנה עד שחזרו לכבש ויורד במעברו
מלך מחלך לך שחל פניו למזנה ויחזר לו יאחזרו
למחמתי רמי ד יחזקאל עמוד על שני עשר בקר וכו' כ
מעריב דרומית שפונים דרך שמאל כשהן בראש המזבח פונים לקרא
שם שיגיו לקרא מעריב דרומית. ובשמיטת קדשים (דף סד.) מ
יחזר ממחלך מהא איה י' ב' בחקק המזבח ועולה לקדש שם
בדרך שעלו בו ואין מקיימין דכל כמה להזניח למעוטי בהיולך ש' ש
מורחית היא מפני שקריבה לבית המזבח ששם וזרקין מוראה וכו'
היא אלף הכבש במזבה סמוך לה בשלשה טפחים ורחוק מן
המעולה העוף כבש במזבח ששם כהנים מולקין עולה
לגמור שם: **אפי לאחורי.** לפי שפעמים צמחלין: **לימא**
דאמר של מים לוג ושל יין רביעית ההין כחצי גבסי חמ
קליש. ויולאן בנקב קטן: **הכי גמי שפכר.** דמתי' רבנן היא
רמי' רחב ואחד קר קמתי ליה ולא כלפון מעובה דק. רחב משמעי
לגניס שזרה: **ז' בול של מלח.** מלך באורו: **לא מפני.** שיאה המערה

כמין שני חוטמין דקים. חוטם אחד בספל ונקב אחד בחוטמו והכהן מערה צפי הספלים והעסכים מקלחין ויורדין דרך החוטמין על גב המוצה וצמוצה היה נקב שבו המים והיין יורדין לשתיין של מוצה שהיו עמוקין וחלולים מאד: אחד מצוזה ואחד דק. אחד מנקבים

מיס: שיוס שניס כלס כלמח.
 כמפרס כנמחל שחמס ממהרס
 כללס מפרס לרץ שיהל הנקב דן.
 ח' עבר כול מלס מורול של יוק.
 הספילס נחולס אלל הקק זה לפני
 זה סמורין זה לול חלד ללד מערס
 וחלד לפניס הימנו דהיינו למורח:
 ר' יהודס אומר ר' כמחי פלגי
 אלסלס לוגין קרל ואכסעו דקדמח
 מ"ק וחלח רבי יהודס למימר חף
 כשמיני מנסכס: הנכס חל יוק.
 שגדלס שחמן המימס כספל לפי
 כדלדוקין און מורדי כניסלס חל
 שפעס חלח נסך לדוקי חלד חל
 המיס על רגליו: שניס מקודס.
 לן נחמכנכס עבדחל כמנחכס שחל
 קדלס לכלי שרת דקימח לן ויחל
 דף י: כל הללס שפעס משה
 משיחמן מקדשמן מכלל ואילך עבדחמן
 מנחמכמן ובגמלרלס מפרס מ"ס ממללס
 כשלינו מקודס: היס ממלל מן
 הכיור. מן המיס כשחון הכיור ומן
 הכיור אפ"ס מנשחס והקדס לכלי
 שרת ומקדס מימיו און נפסלין כליגה
 שריו משקעין אורו מנכרס כבור
 כדלמח כסדר יומח ודף ג: חף
 חול מוכני הכיור שריו מנשחס
 כמוכני הכיור שלל יסו מימיו נפסלין
 כליגה: שחיין והמיס מנוליס כו.
 כמכלה היינו טעמח ממלל מן הכיור
 וחל היס מנסך מהן לפני שחיין
 והמיס) המנוליס פסולי לני מנח
 מנח

דברים הללו שעולין
סוף היין ועולת העוף
משחרר דמאי אמאי
ושל יין לתוך של
יין ב' חוטמין וכו':
ידה אומר בלוג היה
א רבנא חמרא סמין
חב וקצר אית ליה
של מים ואחד של
יהם כלין בבת אחת
שניסך על גבי רגליו
מזבח והביאו בול של
לא יראה מזבח פגום

ח: ומקיסין ויורדין דרך שמאל: כשהוא בא לילך אינו חוזר על כבש שהיה לשמאלו בעלייתו. והוא דאין חוזרין על העקב דל"כ דרומתא אמר לו פטות אחת פטות לא יכו אלף דרך ימין דנפקא ליה וזכית (דף ק"ב) **מון מן השולל** ג' הנגשין בקרן מערביים דרומית שהיה לשמאלו ואין פטין לימין שהיו פטין סביב ש' טעמא נקיס' שמה יתשטט בשלל ההערכה שקיסיוהו סביב בשלל: ומוזרי' על העקב גרסינן. ולא גרסינן ומקיסין על העקב אל המעשיטין: **כשרהם בתורה**. מקום עולת השוף על קרן דרומית ד' דכתיב (ויקרא א) והשליך אותה אלל המזבח וגו' וזית הדשן כ' אמה בדשן במסכת תמיד (פ"א מ"ד) גבי תורס את הדשן. השוף באין ועושין אותה במערביים דרומית אותם יטילין **מטילין**. דבשי אהרן מעוזה ואחד דק רבי יהודה היא הטי' ג' לוגין שהם שנים עשר לוג: **סמך**. עב: ומאי דאילו ר' יהודה רחב וקלר אים ליה. כלומר שמעיין ליה בדלשון ר' ע קלר שפי מייחורא דמעוזה על מידק: **ונגמח קרן מסוכה**. ע"י כשר לעבודה בסמימה וז: אלל כדי שלא יראה פגום. מפני הכבוד: שכל

מסורת הש"ס

(א) וְיָלַד אֶחָדָּהּ (ב) וְלָעֵל
(ג) חֲמֵינָה גַּם (ד) יוֹמָהּ
(ה) וְזָנְחִים כָּגֶן (ו) חוּץ
מִן הָעוֹלָם כִּי וְכִשְׁחֻרְרִין
חֻרְרִין עַל הָעֶקֶב כִּי
מִהֲרִי"מ (ז) וְסִירוֹשׁ כֻּלָּם
לְשׁוֹן קָשׁוֹת הַנֶּסֶךְ עֲרֻךְ.
(ח) יוֹמָהּ (ט) תּוֹסַפְתָּה
פֶּה הַיְיָ (י) וְזָנְחִים כָּגֶן
(יא) וְלָקַח מִמֶּנּוּ: (יב) כִּי
עוֹרָה,

תורה אור השלם

1. וישאבתם מים כששון
ממעיני הישועה
2. ופדויה י' ישבת ובאו
ציון כקודש ושמחת עולם
לפיכך ראשם ששון ושמחה
ישעו ונסו יגון ואנחה:
ישעיהו לה י'
3. ובכל מדעתי מלאה י'
ובכל עיר ועיר מסוס
אשר דבר החלל דרו ודרו
משער שמהם ויששון
ליהודים משתה ויום טוב
ורבים מעמי הארץ
יתאחדו כי נפל חרץ
ליהודים עליהם:
אסתר ח י'
4. כי בשמחה תצאו
ובששון תוצולו היראים
ותנבטעו ותצאנה למלכים
ונה וכל עצי השדה
ישמחו בה:

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה כמין חוטמין
וטר' מערה נפי הספלים
כ"ל וחיבת מים נמחק:

מוסף רש"י

[illegible]

דמי חטאת אל סידור
העצרת אל סידור לחברים
בניגור, ויודין לחברים
של כג שחא שחלל
שליש כחזה עניינים
העולה לשלש דברים
ההלל, העשר
מקריב דמות, שערין
דך שחלל, שחלל
דך לחזה פנה לחלל
לחזה קרן וסגור חלל
דך שחלל דך עניינים
שחלל, בול של
מחל, מחל לחיך
מחל, שחלל, שחלל
שחלל שחלל
לעבורה, המחל על יתן
שחלל שחלל
לחלל שחלל שחלל
סי יחש



Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones